

Phố chiều lặng gió Mênh mang anh đào

F U M I Y O K O N O

Phố chiều lặng gió mênh mang anh đào

F U M I Y O K O N O

Năm 1955.

Câu chuyện lấy bối cảnh tại Hiroshima, mươi năm sau ngày ánh chớp thiêu đốt được thả xuống.

Thông qua những biến chuyển to lớn diễn ra trong tâm hồn một thiếu nữ, ngôi bút tác giả sẽ gõ dần câu hỏi: Đối với những con người nhỏ nhoi yếu đuối nhất, chiến tranh là gì? Bom nguyên tử là gì...

Phương Thanh dịch

NHÀ XUẤT BẢN
HỒNG ĐỨC

IPM

ISBN: 978-604-89-2928-2
9 78604 8929282

8 935250 700986
GIA: 35.000VNĐ

phố
chiều
lặng
gió
Mênh
mang
anh
đào

FUMIYOKONO

Phố
chiều
lặng
gió
Mênh
mang
anh
đào

Mênh mang
anh đào

Mênh mang
anh đào

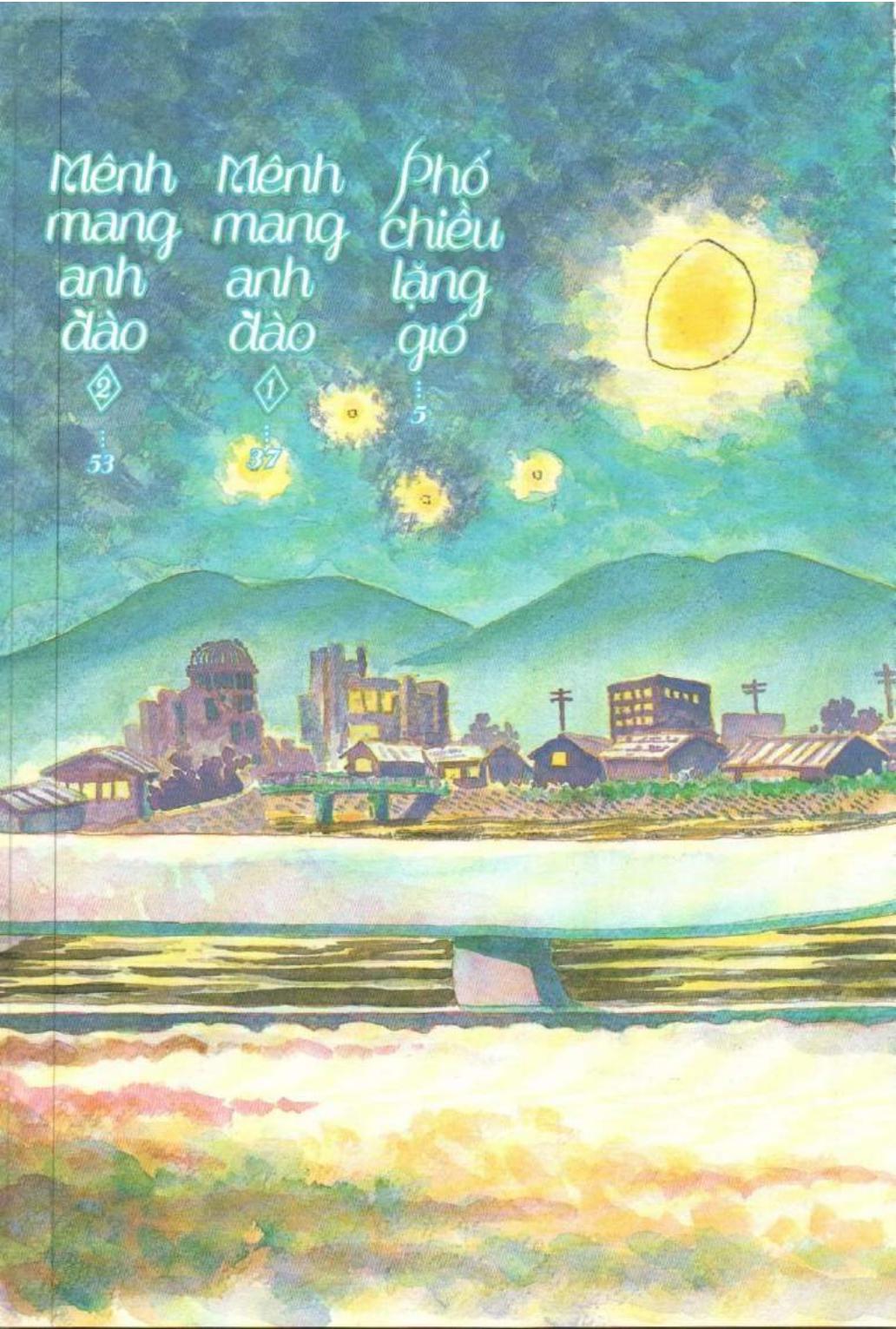
phố chiều
lặng gió

2

1

53

37

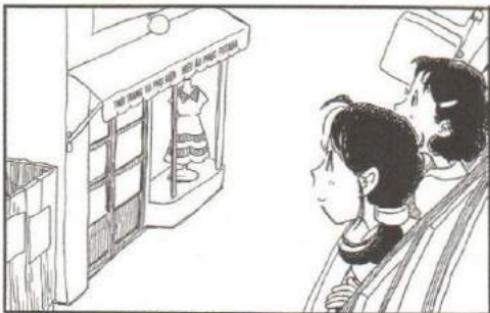

Gửi đến
những ai
yêu mến
một thế giới
có Nhật Bản
và Hiroshima

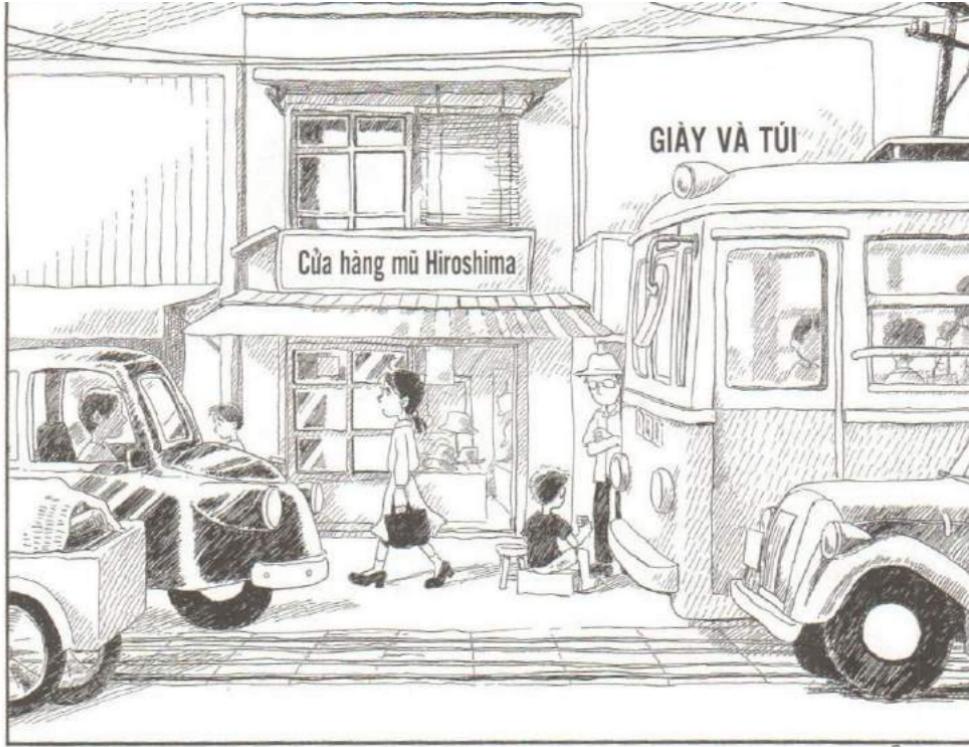

phó
chiều
lặng
gió

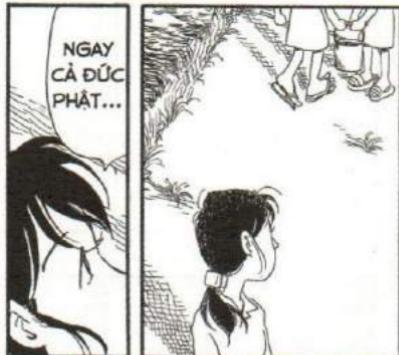

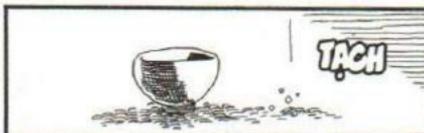

9

*Lời trong bài hát *Otomi-san*.

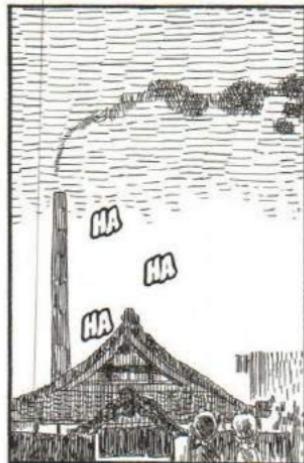

NGUY HIỂM
THẬT! QUẦN
ÁO ĐEM
GIẶT HẾT
RỒI. SUÝT
CHÚT NỮA
THÌ ANH ẤY
THẤY MẸ
NGỦ TRẦN.

Tất
cả mọi
người
ở cái
thành
phố này
đều
không
bình
thường.

không
phải
không
có lý.

MINA-
MI...

KÍA MI-
NAMI?

Điều
đáng
sợ nhất
chính là,
từ sau
sự kiện
ấy, thi
thoảng
tôi lại
nhận
ra mình
cũng
cho
rằng,
quan
diểm đó
của họ

Dù
vậy,
chúng
tôi
vẫn
tiếp
tục
sống.

Chi
biết
có ai
đó
cho
rằng
chúng
tôi
nên
"chết
để thi-
hơn".

Không
ai nói
về
chuyện
đó.

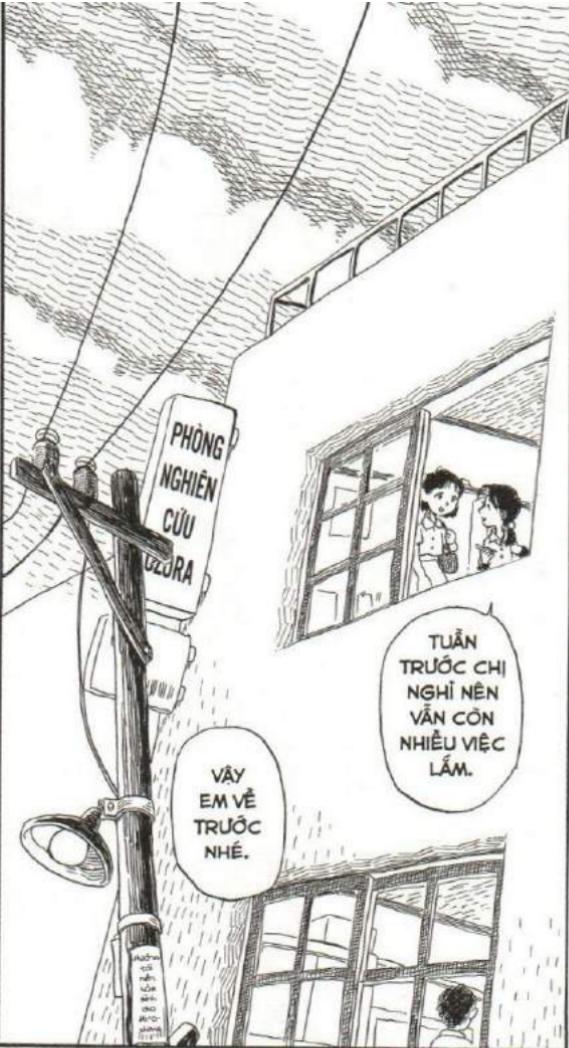
Đến
tận
bây
giờ tôi
vẫn
không
hiểu
lý do
tại
sao.

XIN LỖI.
TÍ NỮA
THÌ CON
BỊ LUỘC
CHỈN RỒI.

Ủ. MAU
VỀ
THÔI.

THÔI CHẾT!
TRỎ CHƠI ÂM
NHẠC CHIẾU
RỎI KÍA MÈ!

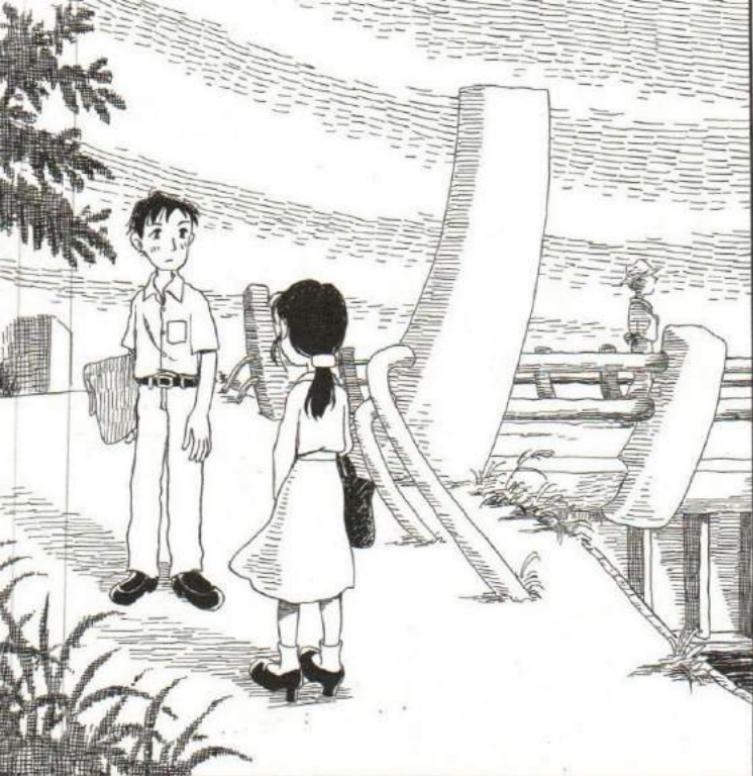

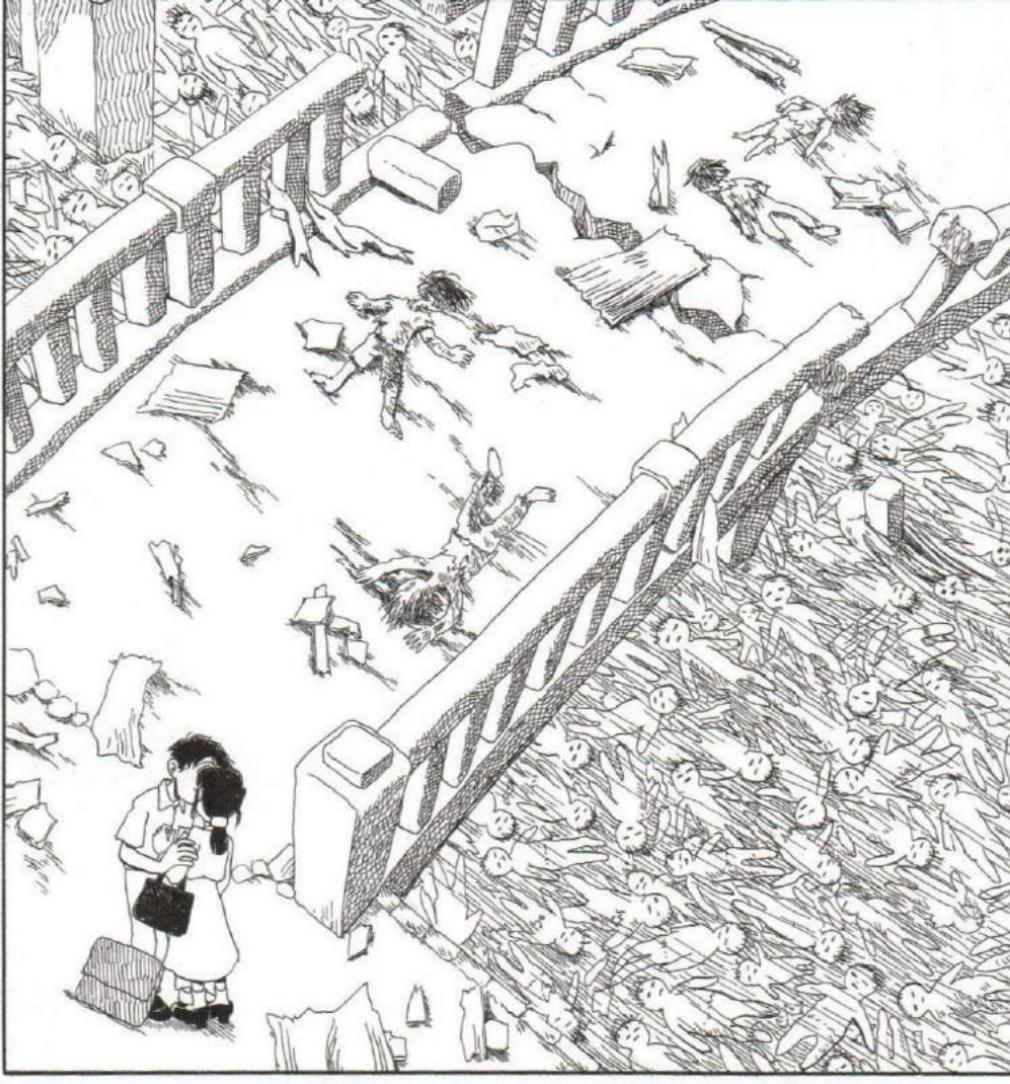

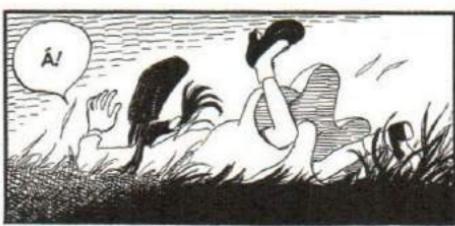

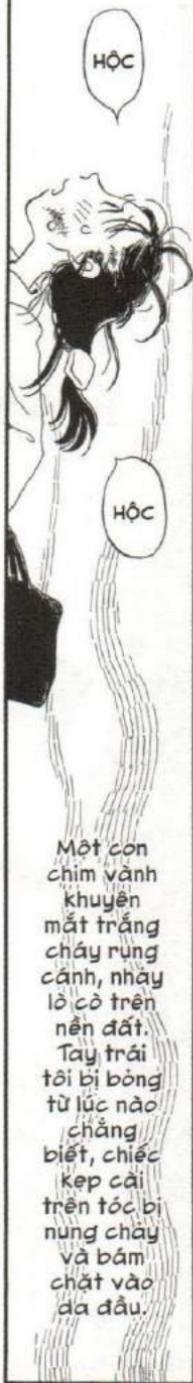

Ai đó đang
nói, thế giới
của cô không
phải là ở đây.

Tôi băng qua cây cầu đó vào ngày mùng 8.
Không tìm thấy bố.
Không tìm thấy em Midori.
Mũi bị hơi đến không thở được.
Tôi và chi Kasumi néo gạch ngồi vỗ xuống dòng sông đặc kin xác người.

Đi
dường
muốn
nhận
Asahi
làm
con
nuôi.
Vậy
là nó
ở luôn
với họ.

Em trai Asahi được
gửi đến nhà ai
trong một đợt sơ
tán. Năm năm sau,
khi mẹ và tôi đến
đón, nó đã biến
thành một thiếu
niên xa lạ. Bằng
giọng nói đặc
trung của vùng
ấy, nó trả lời rằng
không muốn quay
lại Hiroshima.

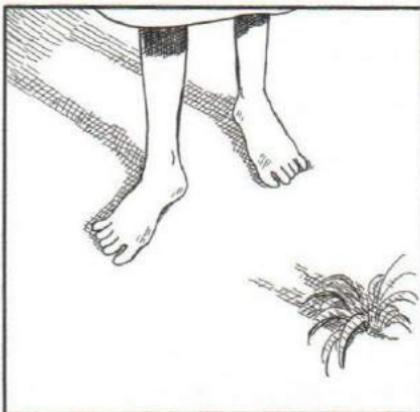
Về
phản
bố tôi,
nơi làm
việc
của
ông bị
đánh
bom,
hôm
sau
người
ta
báo tin
ông đã
mất.

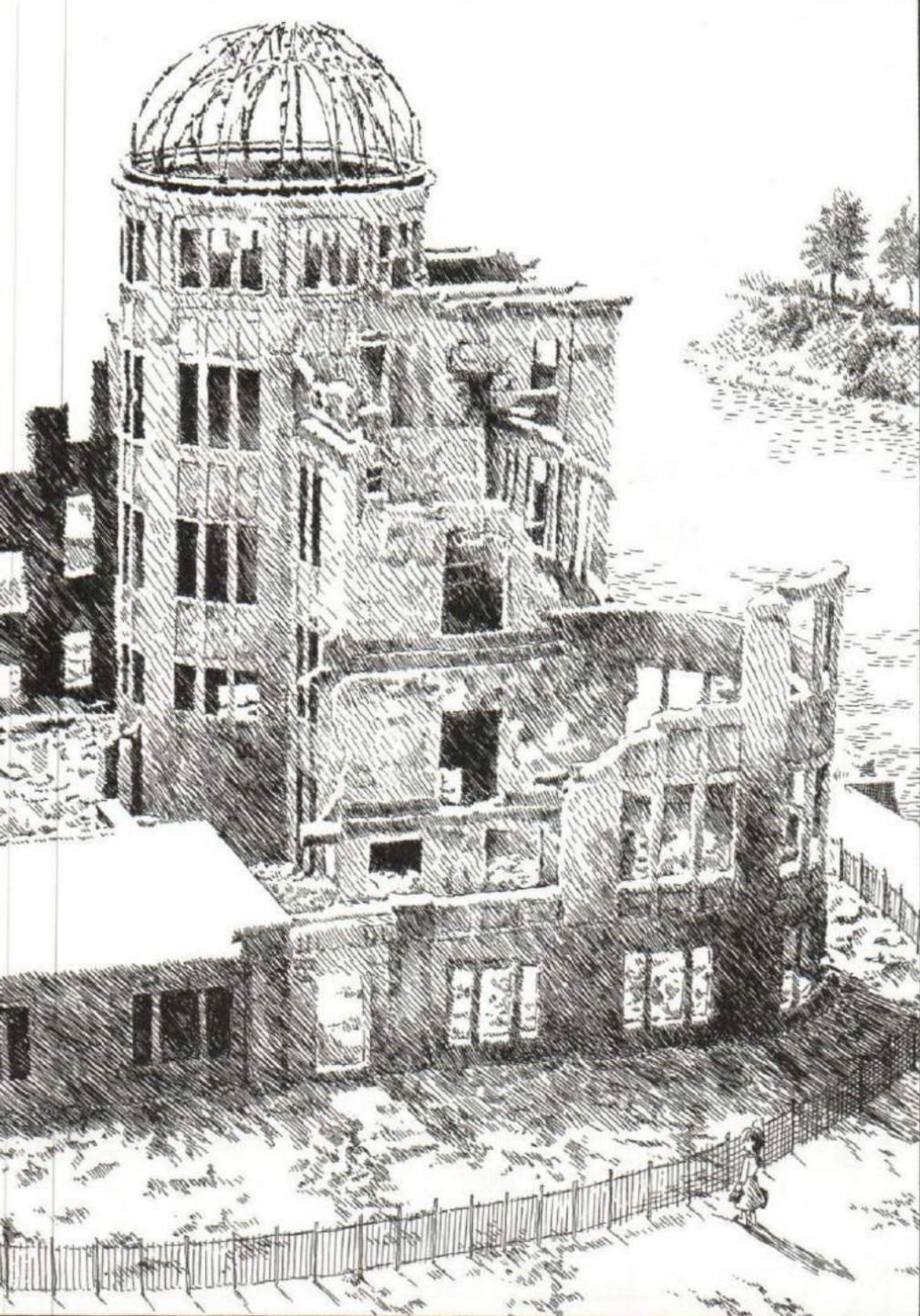
Em gái
Midori
cũng
không
trở về.

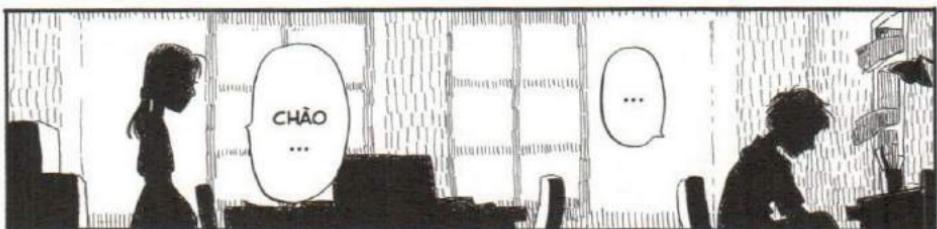
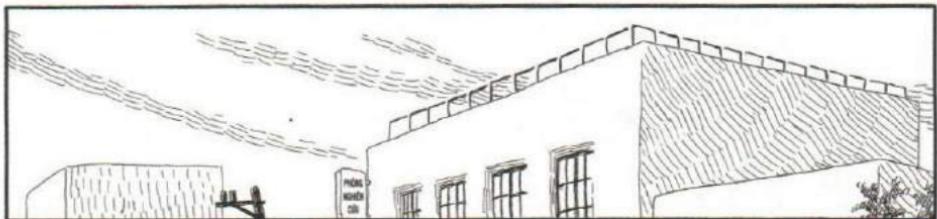

Một tuần sau
vụ nổ, chúng
tôi dẫn mẹ về
nhà. Nhưng
nhà đã sập
mất phân nửa,
chúng tôi phải
ngủ ở lối đi
dưới mái hiên.

Ước gì tôi có thể
quên đi tất cả.

BÀ ANH
MUỐN LÀM
GÌ ĐÓ
ĐỂ GIÚP
NGƯỜI DÂN
HIROSHI-
MA, NÊN
MỚI QUAY
RA ĐÁN
DÉP
RỒM.

THÍM ANH
CÙNG
MẮT
TRONG
TRẦN
BOM ẤY.

ANH ĐÃ
ĐOÁN
LÃ TAI
CHUYỆN
NÀY.
 Ủ...

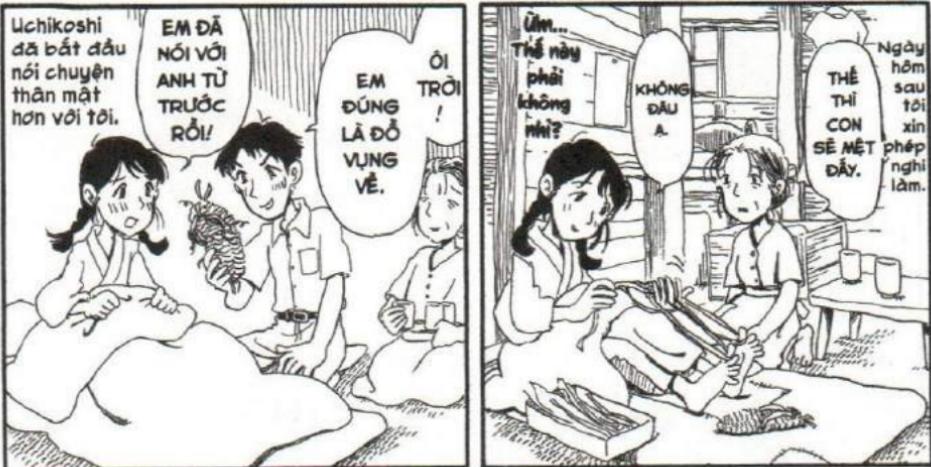
ÔI... SAO
TỰ NHIÊN
LẠI CẢM
THẤY HẾT
CẢ HƠI.

HIRA-
NO...

RA
VÂY...

CẢM ƠN
EM, VÌ ĐÃ
SỐNG
SỐT.

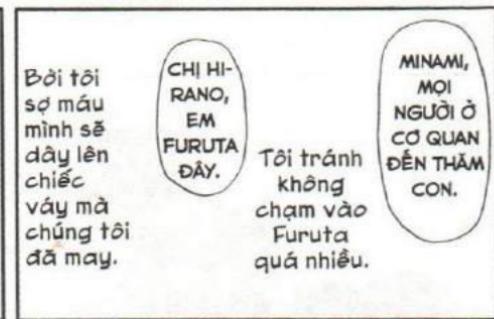
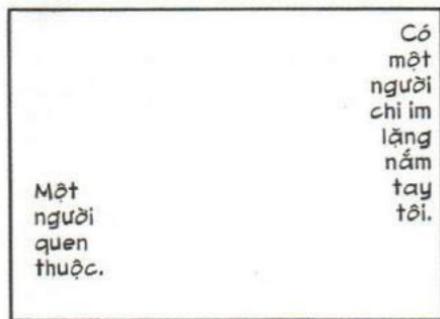
Và rồi
tôi cứ là đi
như thế.

Sáng hôm sau, tôi không đứng dậy được.

*Lời bài hát Đêm trăng sáng.

Đã mươi
năm trôi
qua, khi
thấy tôi
thế này,
những
kè ném
bom
nguyên
tử liệu
có phán
khỏi nghĩ
"Lại
giết
được
thêm
một đứa
rồi!"
không?

Tóc tôi
chắc
đang
rụng dần.
Nhưng
chẳng
còn đủ
sức để
sờ lên
đầu
nữa...
Có lẽ
ngày
mai tôi
sẽ thử...
Ngày
mai...

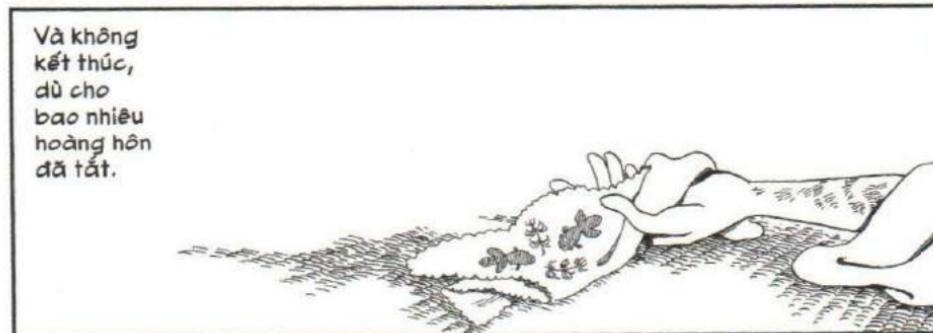
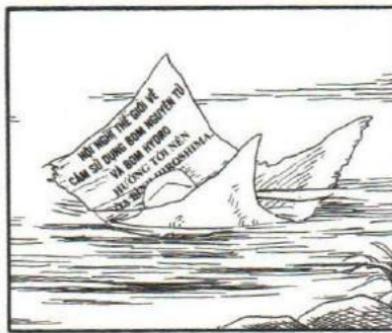
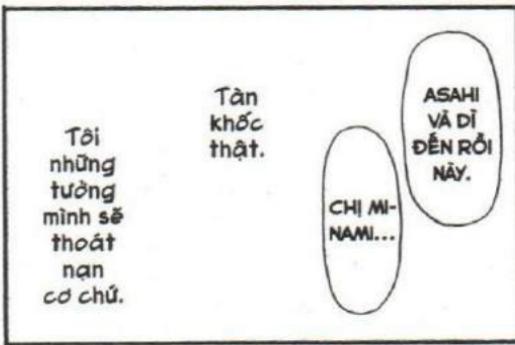
Tôi
phải
cố hết
sức
mới giữ
được
cái bô.

Có miếng
gì cung
cứng, uột
và nóng
chuỗi ra
qua cổ
họng tôi.

Tôi
nghĩ đó
không
phải
là cục
máu
binh
thường
nữa, mà
là một
khối nội
tạng
luôn rỗi.

Các
người
có vui
không?

MÍ-
NAMI.

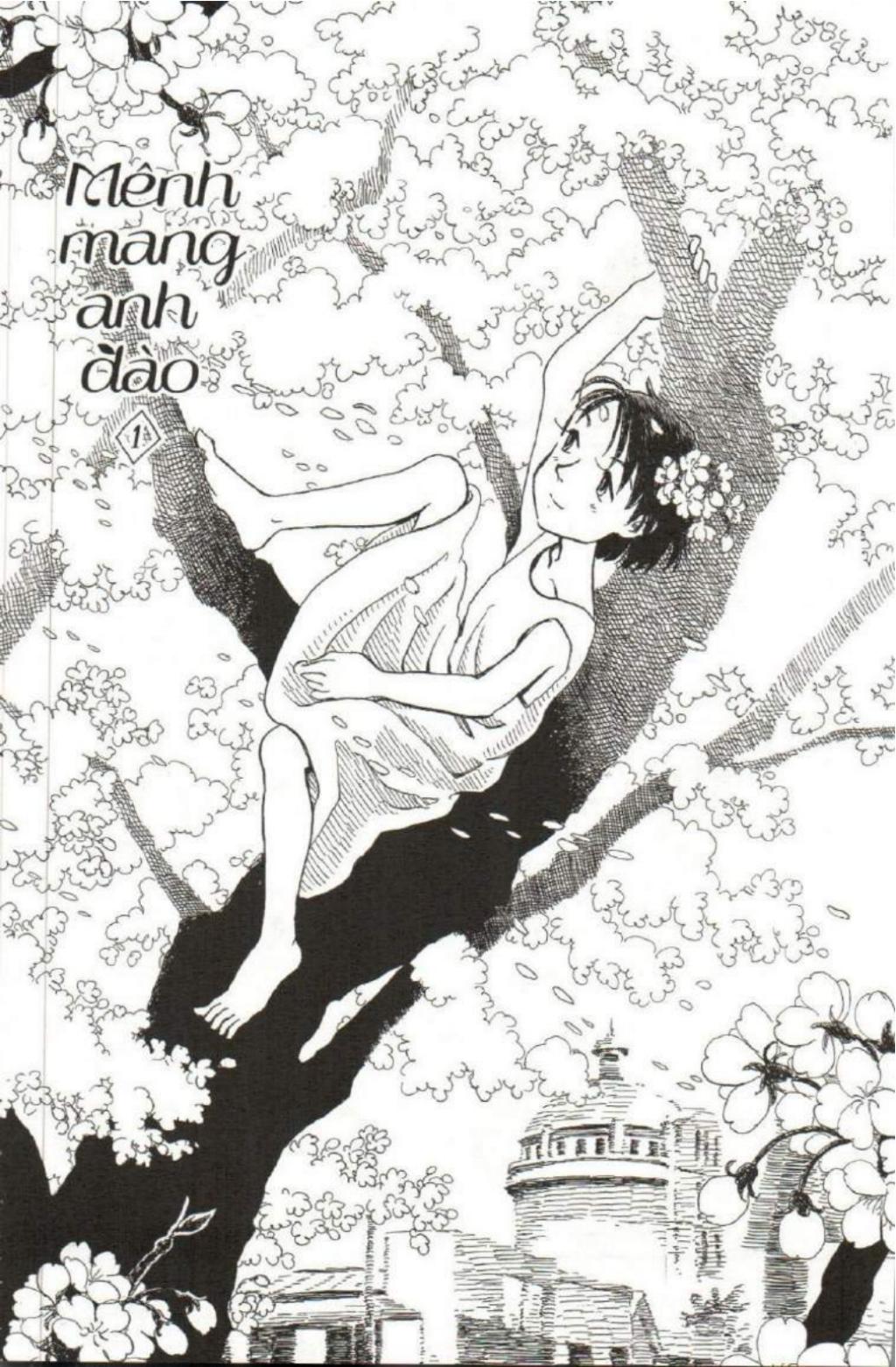

Phố chiều lặng gió. HẾT

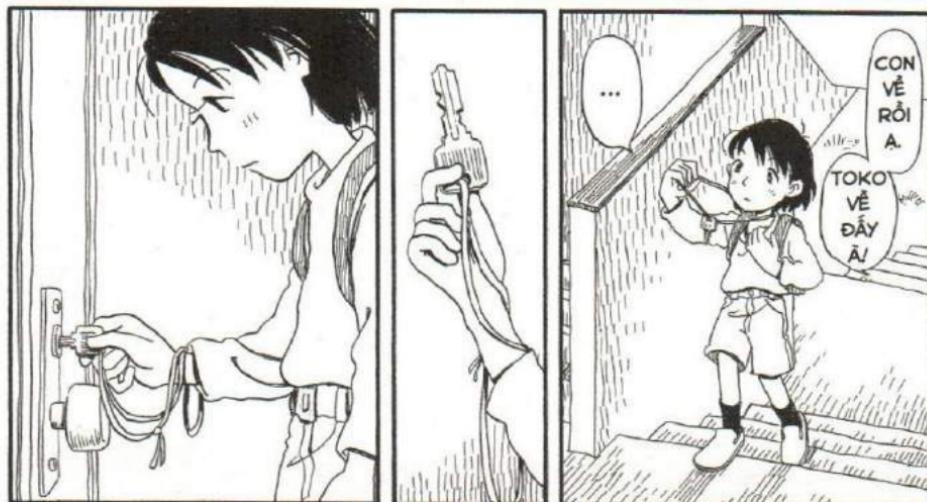
Mênh mang anh đào

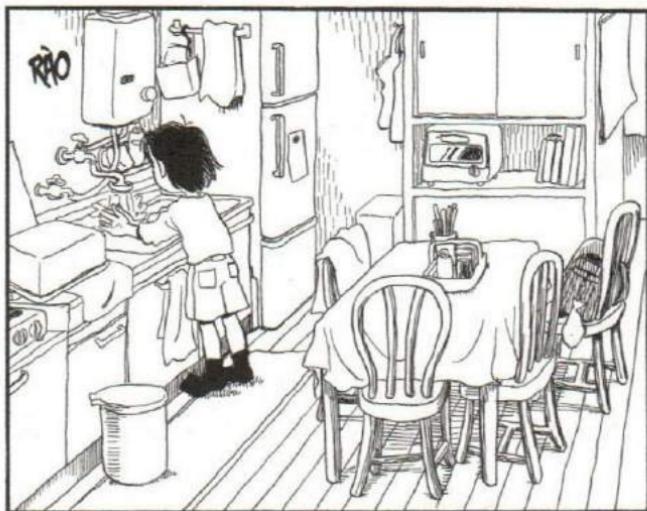
14

*Ishikawa Goemon, một tên đạo chích nổi tiếng của Nhật, lấy của nhà giàu chia cho dân nghèo.

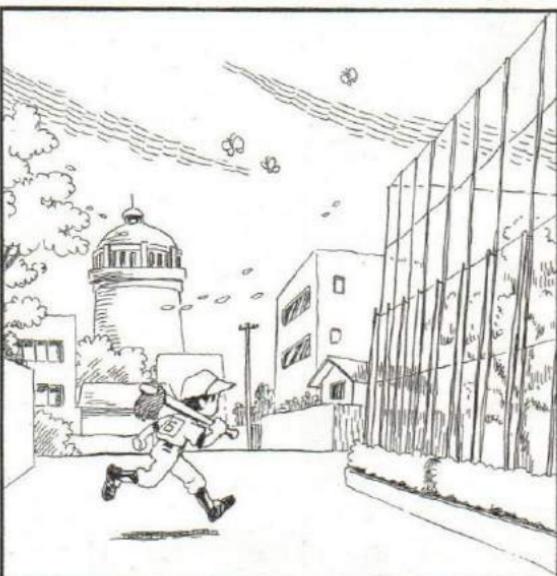
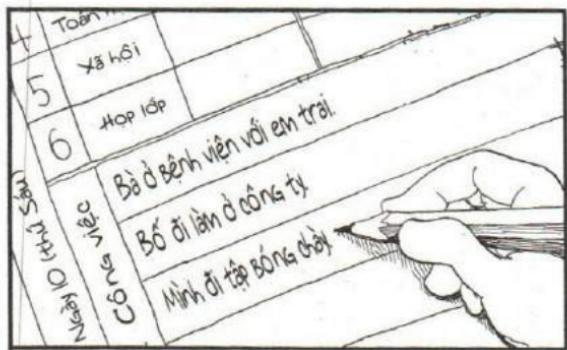

Ngày B (thứ Tư)	6	Thứ Năm	Sáu
Công việc	Bố đi bệnh viện với em trai		
	Bố đi làm ở công ty		
	Mình đi tập bóna dày		

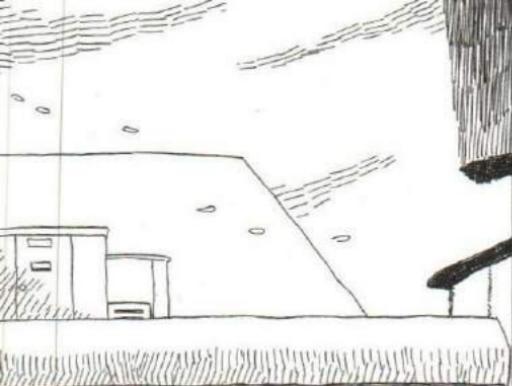
Ngày T (thứ Năm)	6	Thứ Sáu	Thứ Bảy
Công việc	Bố đi bệnh viện với em trai		
	Bố đi làm ở công ty		
	Mình đi tập bóna dày		

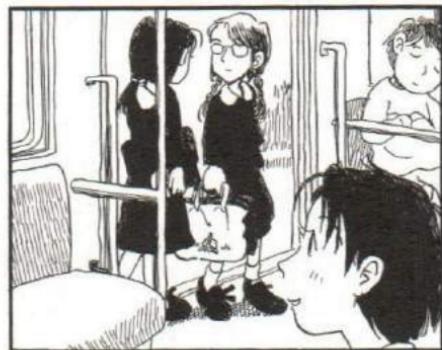
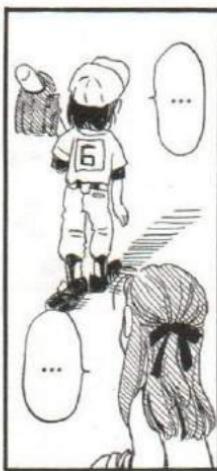
Ngày S (thứ Sáu)	6	Thứ Nhật
Công việc		Học lớp

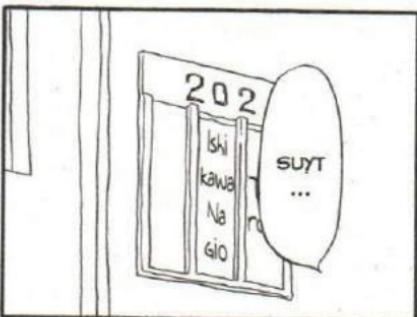
Ngày H (thứ Năm)	6	Thứ Sáu
Công việc	Bố đi bệnh viện với em trai	

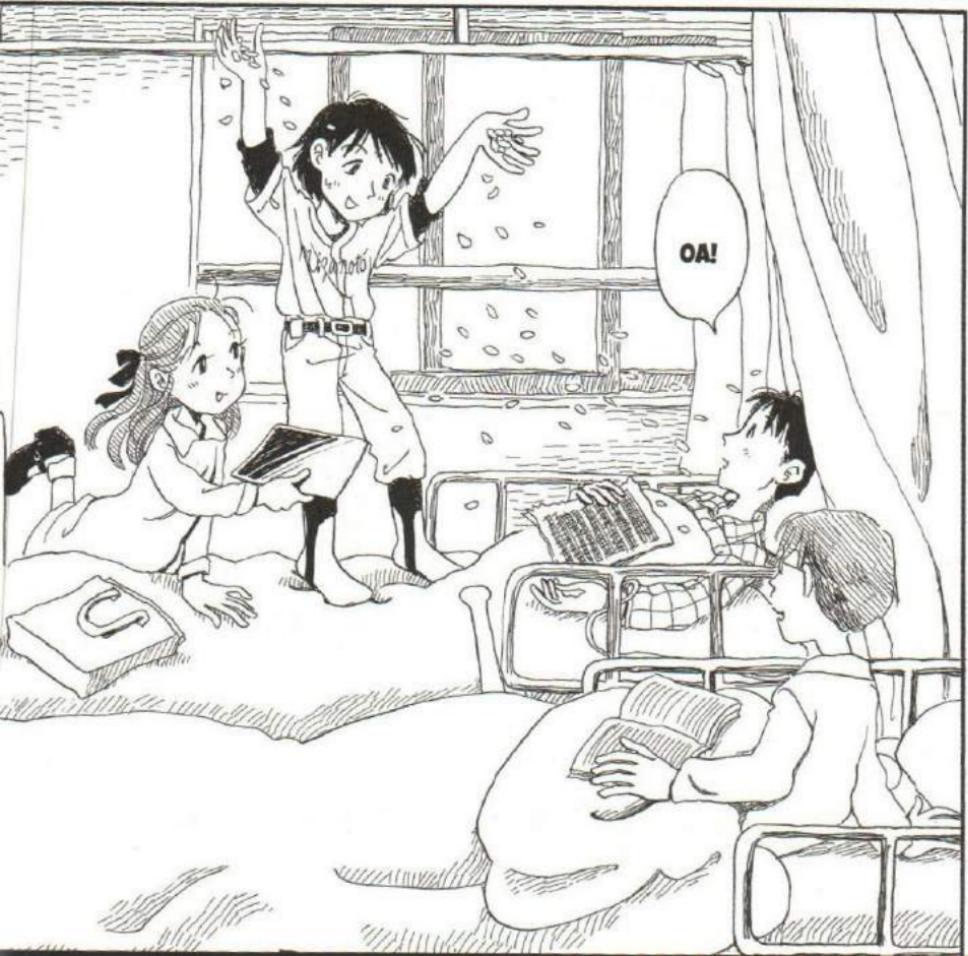

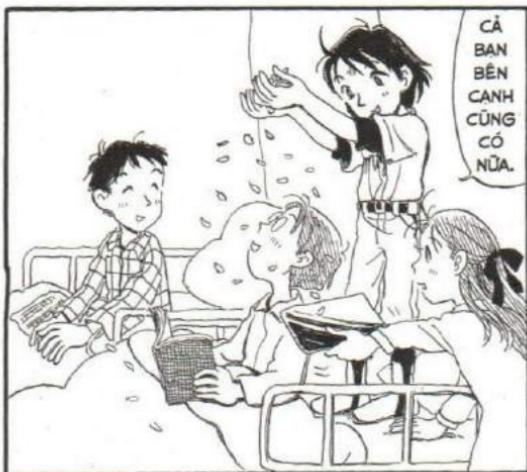

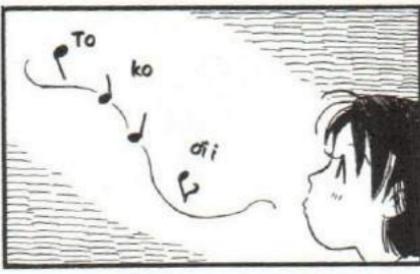
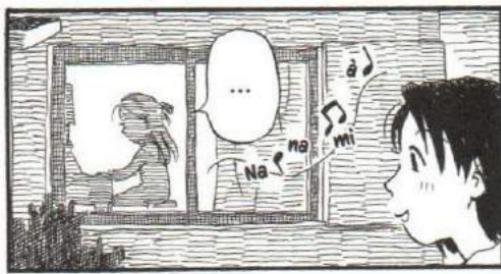

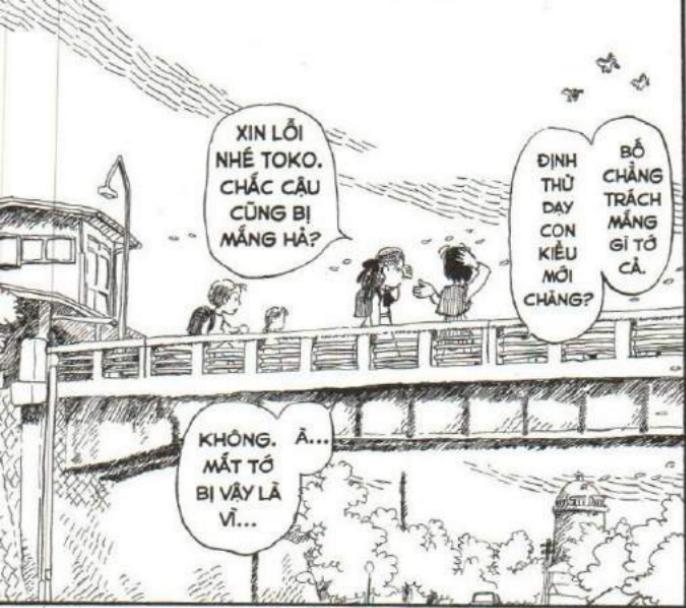

Xét nghiệm
của bà không
khà quan.
Bà ra đi
vào mùa hè
năm ấy.

CHẮNG
ĐÁNG
VIẾT
VÀO
BÀI VĂN
NỮA
CƠ.

BÍ
MẬT!

HỜ?
UỐC
MƠ
CỦA
TÓ...

BỞI VẬY
TÓ ĐANG
BUỒN
PHIỀN
ĐÂY.

Và từ mùa thu năm ấy,
Nagisa phải
định kì tới
viện để tái
khám. Chúng
tôi bèn dọn
đến ở gần
bệnh viện.

THẾ
THÌ TÓ
CŨNG
KHÔNG
NÓI CHO
CẦU
DẤU.

CÓ GIỜ THÌ
NHÀO VÀO!
LỤ QUÝ NÀY!

ĐỒ NGỐC!
XẤU XÍ!
GOEMON!

Nhưng
đến
mùa
đông
thì tôi
bỏ
cuộc.

TÔ LÃ
ISHIKAWA
NANAMI.
TÔ VỪA TỪ
NANAKO
CHUYÊN
DEN.

TÔ RẤT
THÍCH BÓNG
CHÁY. RẤT
VUI ĐƯỢC
LÂM QUEN
VỚI MỌI
NGƯỜI.

Uốc mơ
chắc
thể tiết lộ
cho Toko
biết, đó
là "Trở
thành
một
cô gái
hiền lành
ngohan
như
câu ấy".

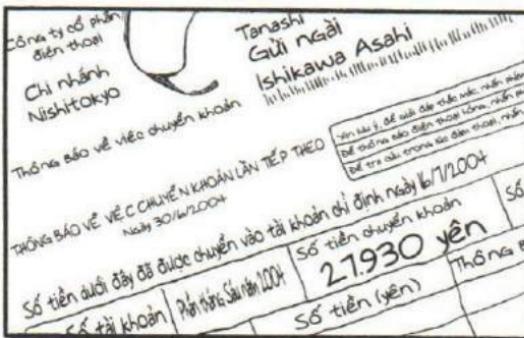
Rênh mang anh đào

2

GIỜ TÀU CHẠY

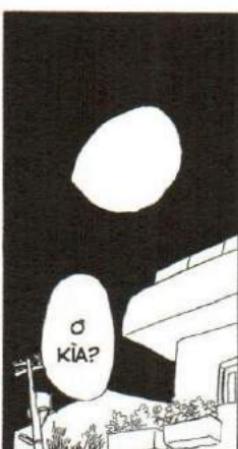

*Một khu phức hợp thương mại bao gồm chung cư, khu mua sắm, văn phòng, nhà hàng, rạp chiếu phim, công viên...

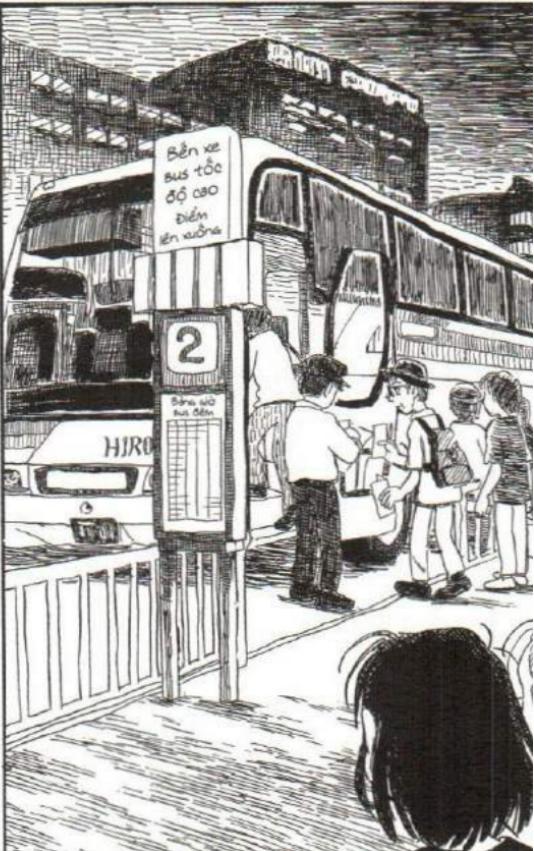
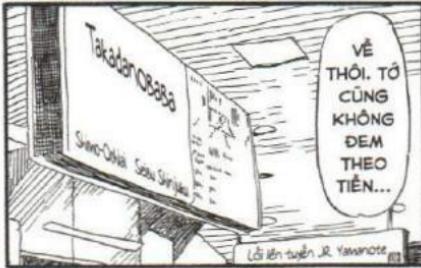
BỆNH VIỆN DA KHOA NISHITOKYO

CẤP CỨU, BẢO HIỂM TAI NẠN LAO ĐỘNG
ĐI BỘ MẮT BA PHÚT TỐI CỦA BÁC NHÀ
GA (NISHITOKYO...)

Khoa Khoa Khoa Khoa Khoa
Da Tai Mắt Nội Nhi Sản
Tiểu Mũi-
Họng

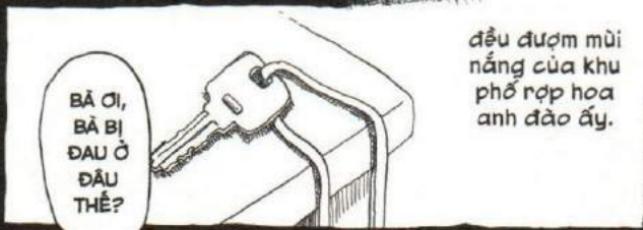

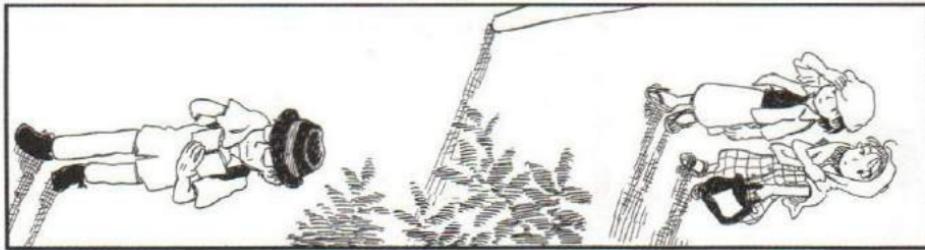

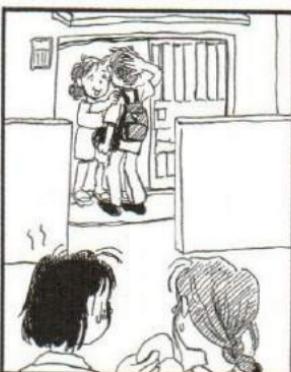

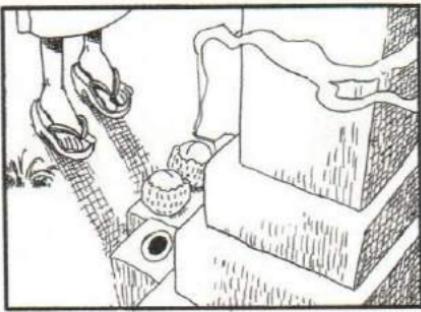
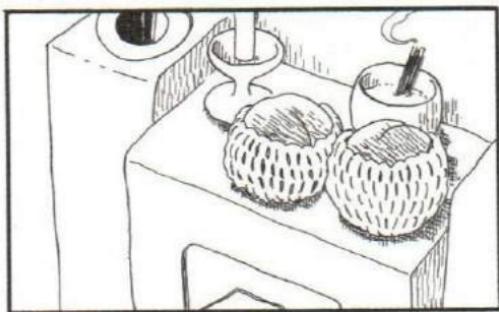

Tôi
không
muốn
gặp
cậu
ấy.

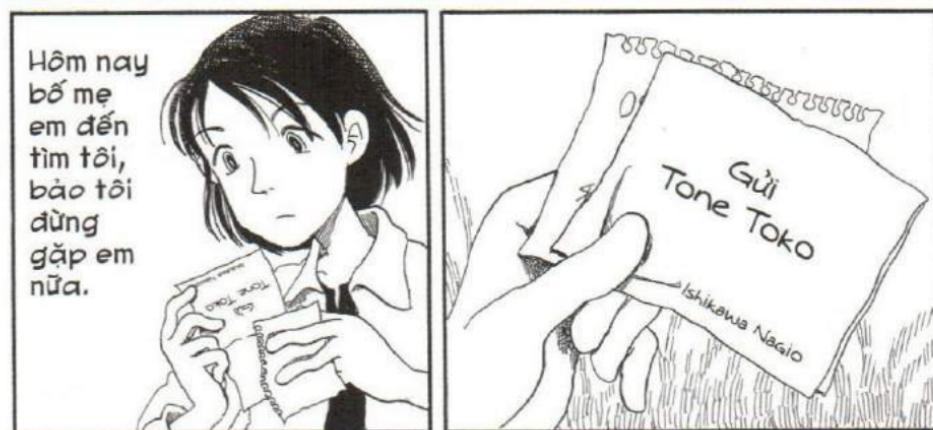
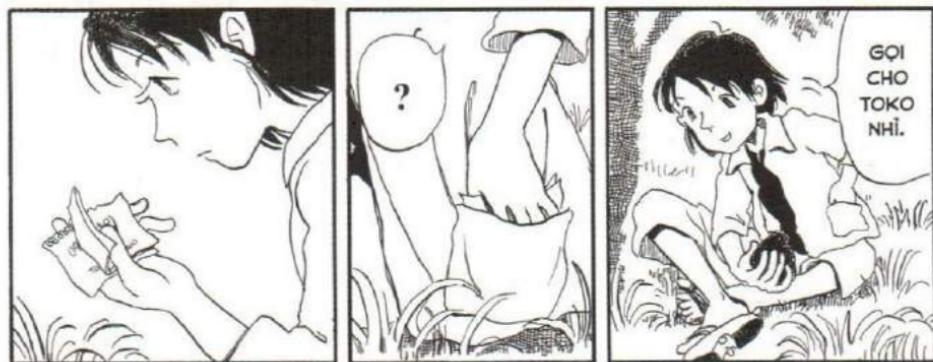
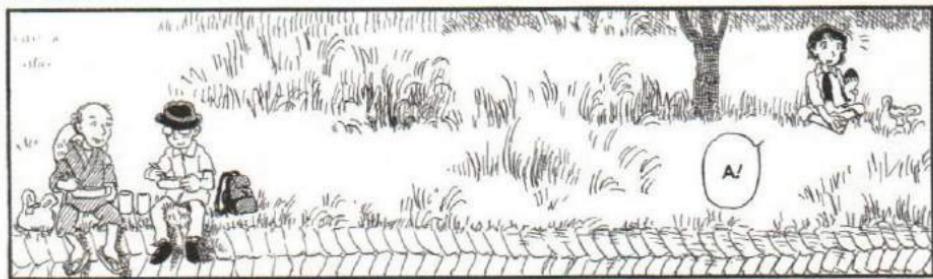
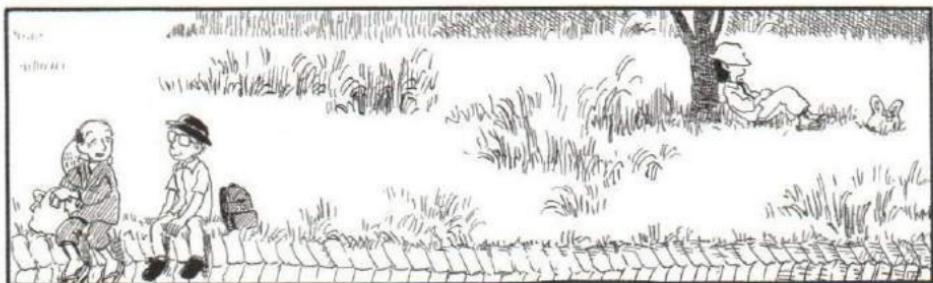

Tam
biệt
em

Ishi-
kawa
Nagio

Chỉ
tôi thì
luôn
khỏe
mạnh
rồi,
dù là
trước
kia
hay
bây
giờ.

Nhưng
bây
giờ
tôi đã
khỏe
hắn
rồi.

Bệnh
suyễn
của tôi,
không
biết
là do
thời
tiết,
hay do
bẩm
sinh.

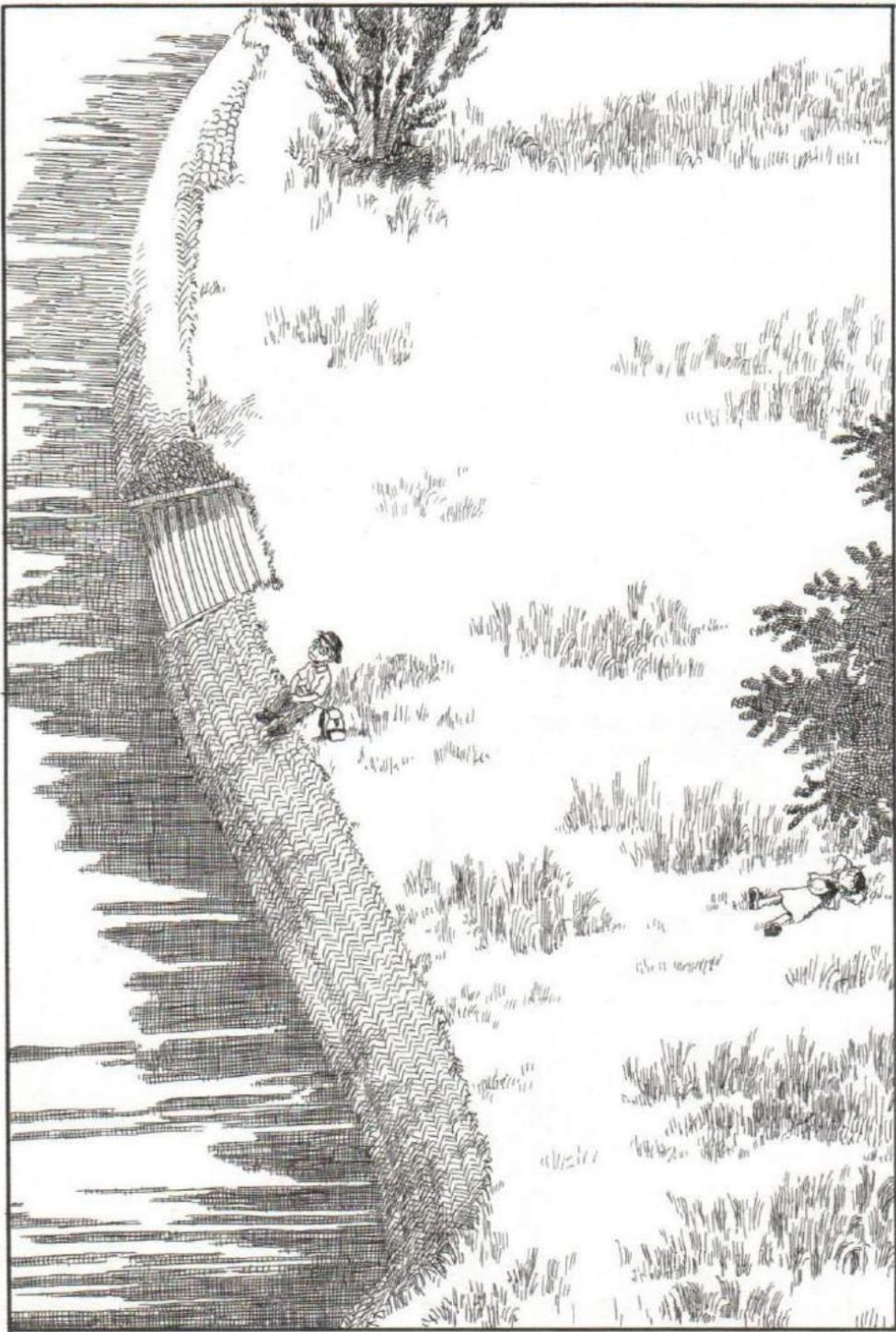

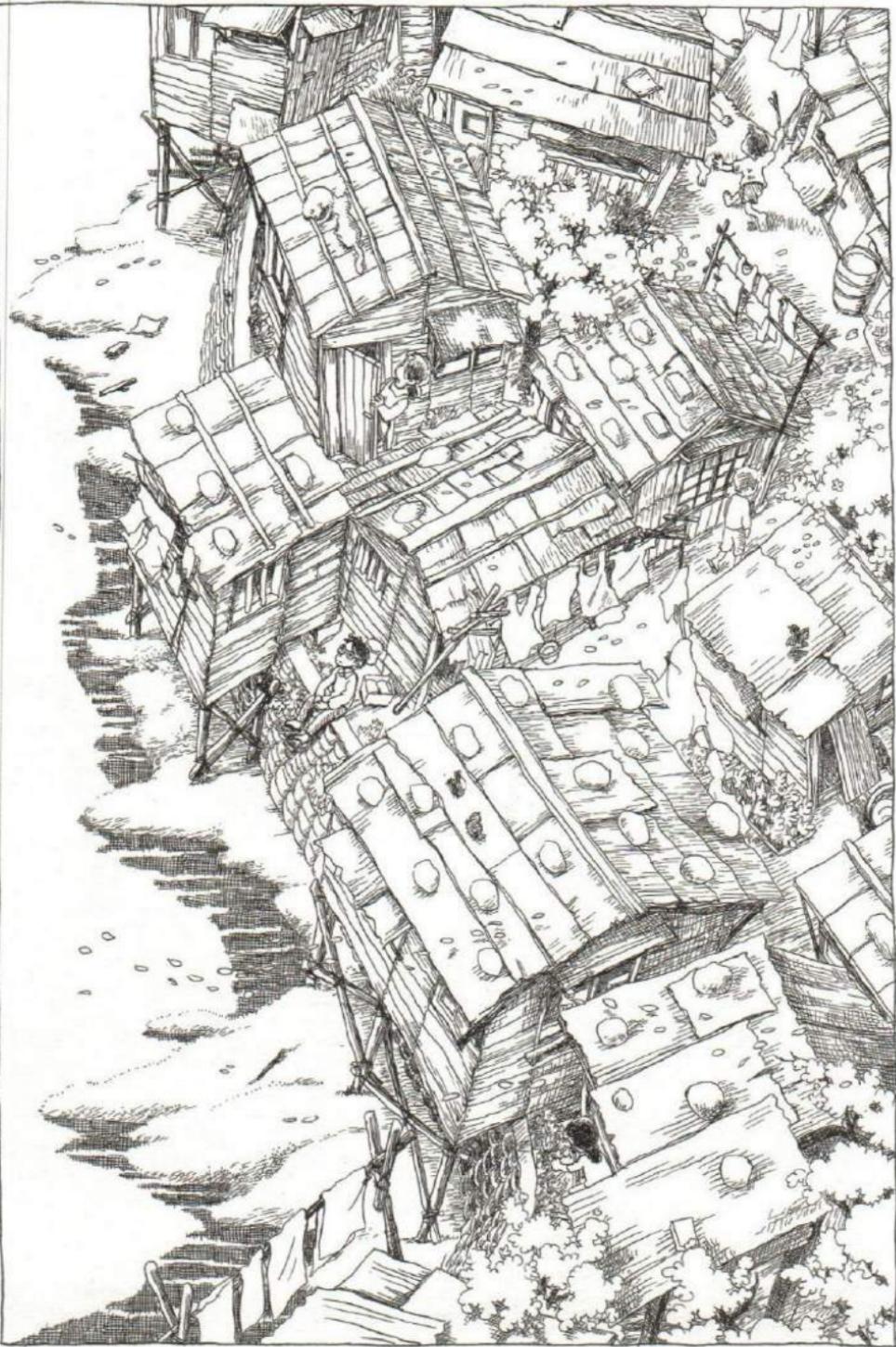
VÌ THẾ
NÊN
TOKO
MỐI
NHẤT
QUYẾT
ĐI THEO
MINH
À...

Bệnh suyễn của tôi,
không Biết là do thời
tiết, hay do Bẩm sinh

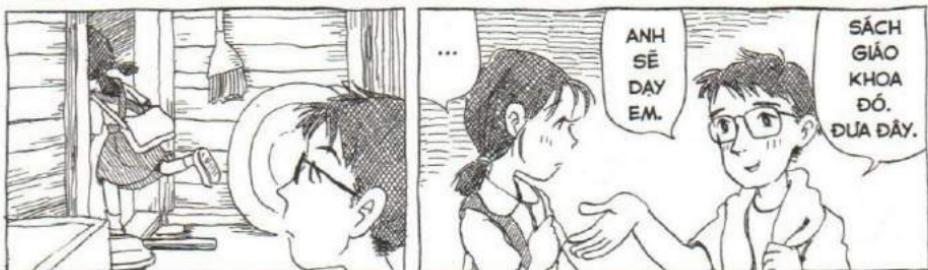

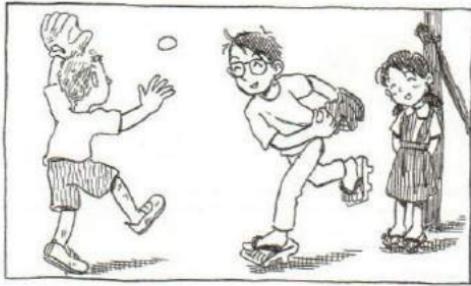

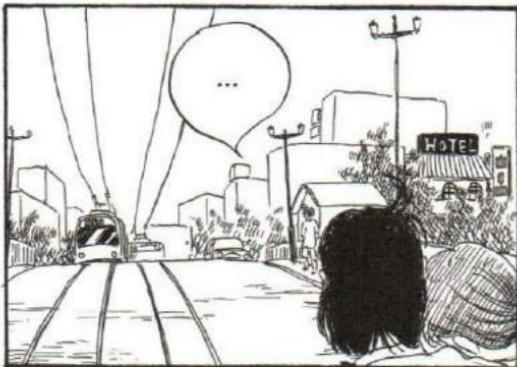

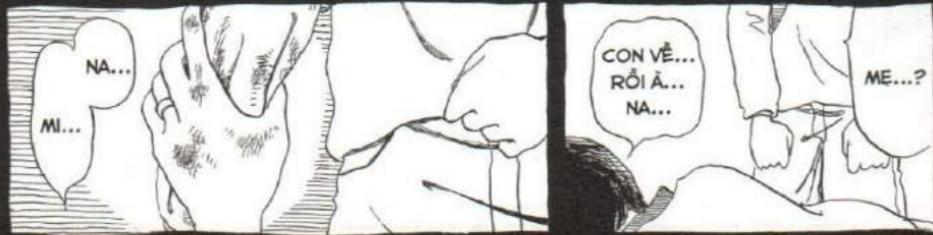

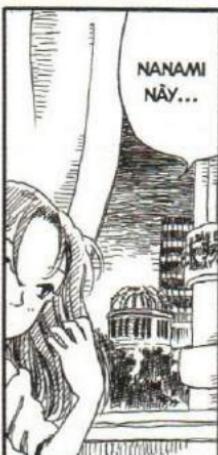

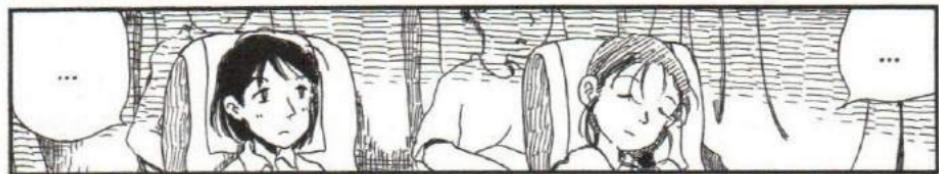

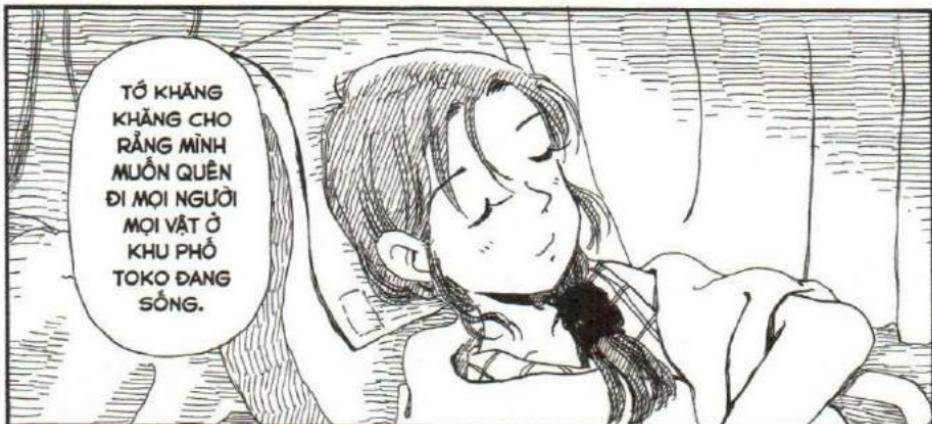

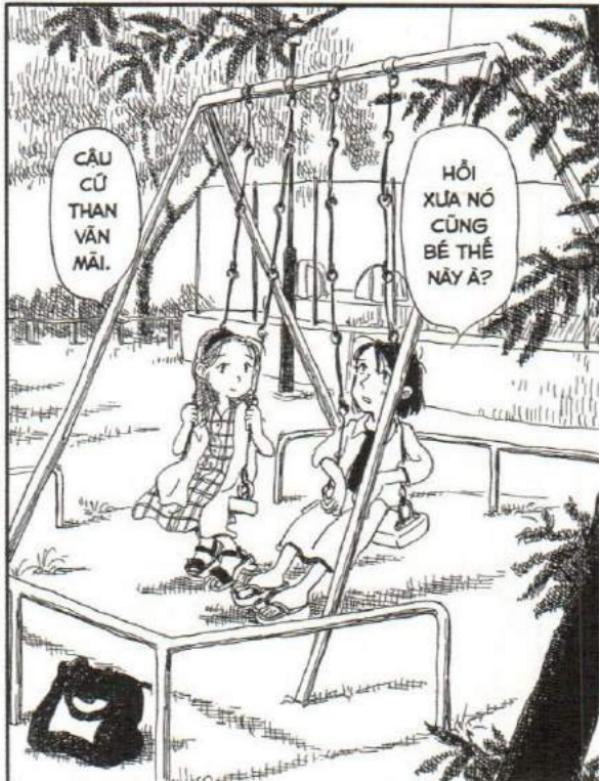
*Nạn nhân của vụ nổ bị phân biệt và xa lánh, vì dân cư cho rằng bệnh do phóng xạ sẽ lây lan hoặc di truyền.

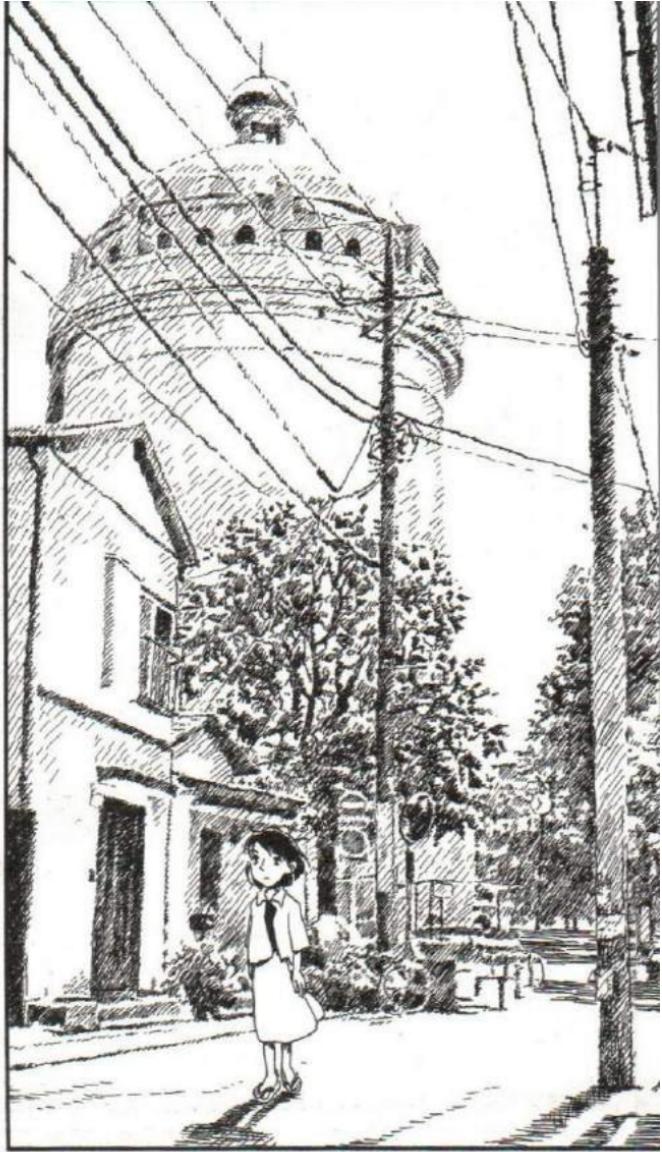

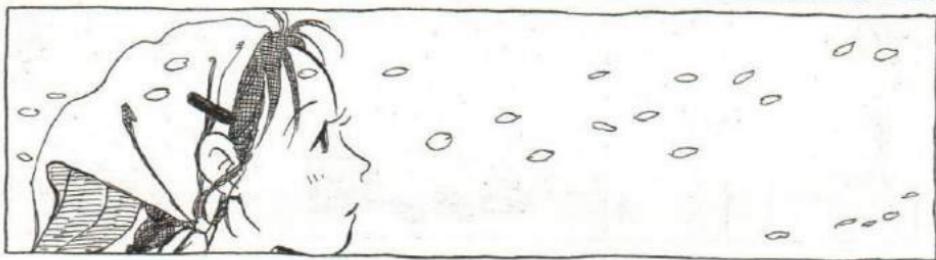
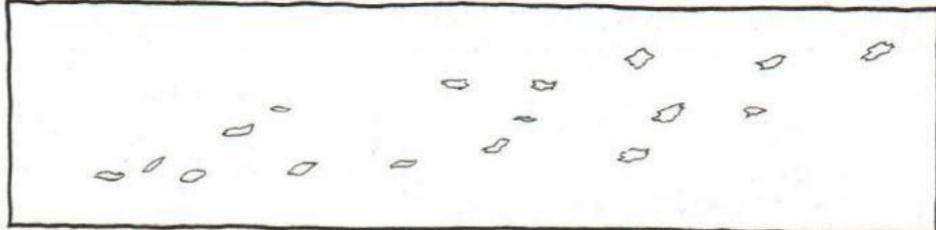
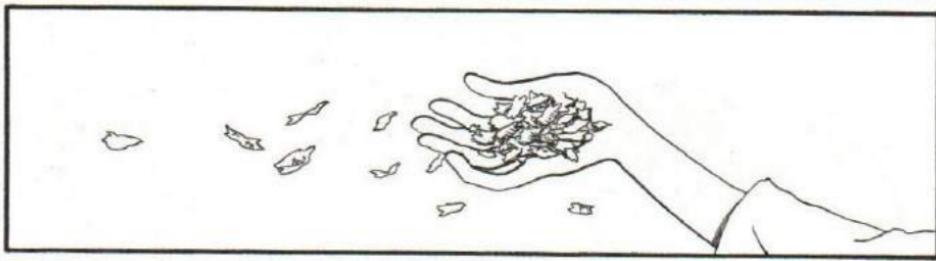
TÓ KHĂNG
KHĂNG CHO
RĂNG MÌNH
MUỐN QUÊN
ĐI MỌI NGƯỜI
MỌI VẬT Ở
KHU PHỐ
TOKO ĐANG SỐNG.

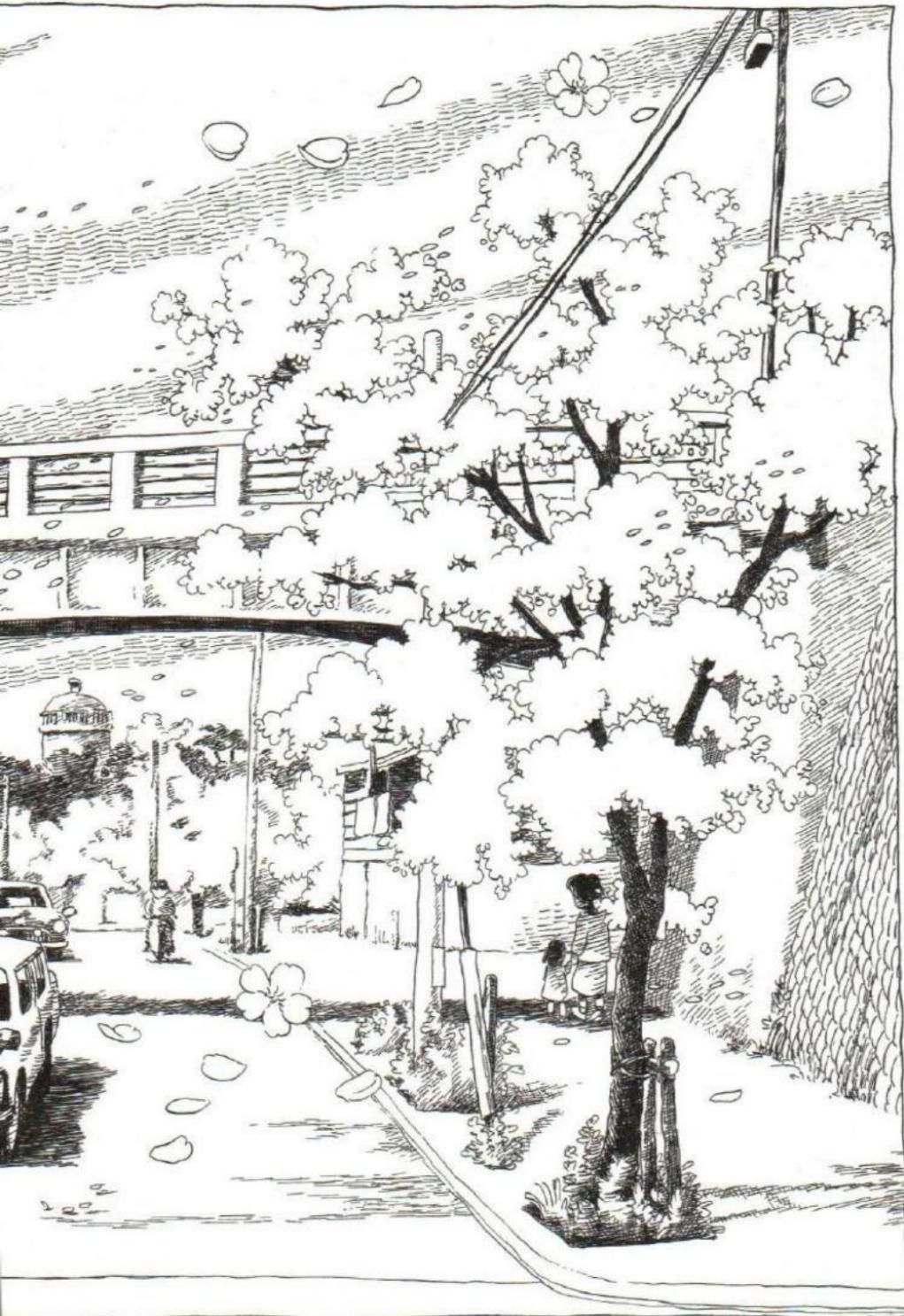

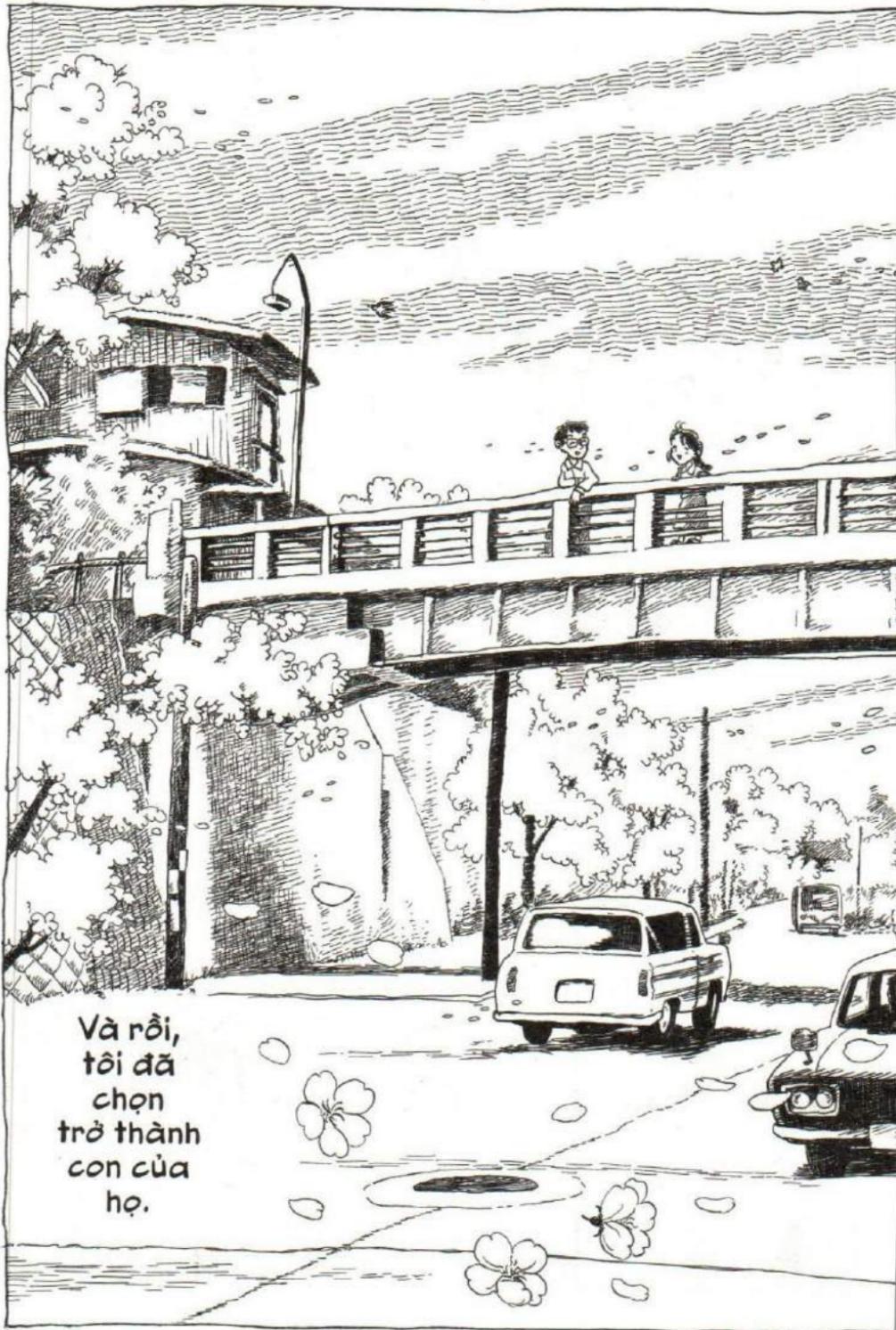

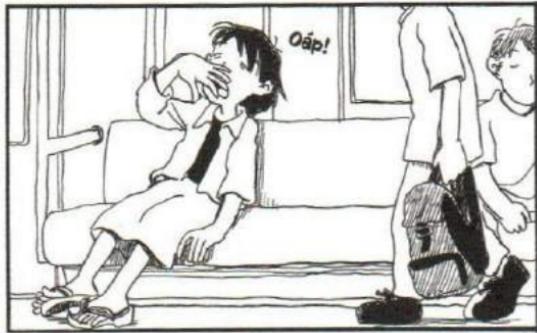

Và rồi,
tôi đã
chọn
trở thành
con của
họ.

NÊN BỎ ĐI GẶP
NHỮNG NGƯỜI
QUEN CỦA
BÁC, NGHE HỌ
KỂ LẠI
NHỮNG CHUYỆN
NGÀY XƯA.

NĂM NAY LÀ
ĐÊM LÂM GIỔ
THỨ 50 NGƯỜI
BÁC GÁI
SỐNG
LÂU NHẤT
CỦA CON.

HAY ĐỀ
BỎ GIỚI
THIỆU
CON VỚI
HỘI ĐỘC
THÂN CỦA
BỐ NHÉ?

SÀO
CƠ?

LÀI
BIẾT THÊM
CHUYÊN
KHÔNG
NÊN BIẾT
NỮA RỒ!

CON MÀ
KHÔNG
HẠNH
PHÚC
CHẮC BÁC
CŨNG SẼ
KHÓC ĐẦY.

Tài liệu tham khảo chính

Những con người của thành phố lặng yên, Thành phố xác sống, Ota Yoko, Sanichi Shobo (trong *Tuyển tập Ota Yoko*).

Sóng với bom nguyên tử, biên tập Yamashiro Tomoe, Trung tâm thư viện Nhật Bản (*Kí ức bom nguyên tử Nhật Bản 3*).

Bức tranh bom nguyên tử - Kí ức Hiroshima, Ban biên tập Đài phát thanh và truyền hình NHK Hiroshima.

Ghi chép về Hiroshima, Oe Kenzaburo, Iwanami Shinsho.

Cơn mưa đen, Ibuse Masaji, NXB Shincho Bunko. (Phim chuyển thể cũng rất ý nghĩa)

Trứng côn mua đen, Gen chân trần, Nakazawa Keiji, NXB Horupu (trong *Tuyển tập truyện tranh về hòa bình* của Nakazawa Keiji)

Kí ức về Hiroshima: *Tuyển tập ảnh 50 năm sau vụ ném bom*, Tòa báo Chukoku.

Tuyển tập ảnh Hiroshima 25 năm sau vụ nổ, Sasaki Yuichiro, Tòa báo Asahi.

Tuyển tập ảnh Iwanami Bunko 72: Hiroshima, cuộc chiến và thành phố, Iwanami Shoten.

Góc nhìn qua ảnh, vụ ném bom ở Hiroshima, Nasu Masamoto và Nishimura Shigeo, NXB Fukuin.

Vết tích của thảm họa, Bi kịch kéo dài, Trung tâm thư viện Nhật Bản (*Tuyển tập tranh ảnh tại triển lãm Hiroshima và Nagasaki* tập 2, 3)

Tưởng niệm 50 năm thảm họa bom nguyên tử, Minh họa thành phố lịch sử Hiroshima hậu chiến, Thành phố và cuộc sống 50 năm sau, thành phố Hiroshima.

Người đàn ông trên cầu, Günther Anders, Tòa báo Asahi.

Bom nguyên tử và sự khác biệt, Nakajo Kazuo, Tòa báo Asahi.

Tin tức Chukoku (phát hành tháng 8/1955), Tòa báo Chukoku.

Kí ức về 20 nghìn ngày thời Showa quyển 1, Kodansha.

Những ghi chép chính xác về lịch sử thời Showa tập 14, Tòa báo Mainichi.

Chú thích của tác giả

Trang 8: Hội nghị thế giới về cảm sử dụng bom nguyên tử và bom Hydro là một trong những sự kiện trọng đại của Nhật Bản diễn ra vào năm 1955. Hội nghị đầu tiên diễn ra vào ngày 6/8 tại Hiroshima.

Trang 9: *Otomi-san* là một bài hát với giai điệu vui tươi do ca sĩ Kasuga Hachiro trình bày, rất được yêu thích vào năm 1954. Chi tiết Minami chân trần đi làm bắt nguồn từ chương truyện kể về những ngày tháng khó khăn mà người vợ của Kasuga phải trải qua, căn cứ theo tư liệu trong cuốn *Kasuga tự truyện* mà tôi từng đọc ở thư viện của bố.

Trang 9-71: *Phô chiếu lồng gió* lấy bối cảnh Hiroshima vào năm 1955. Minami sống tại ngôi làng Aioi Dori (khác với Aioi Dori hiện tại) ở phía Bắc Khu tưởng niệm Hòa bình Hiroshima. Đây còn được gọi là "khu ô chuột bom nguyên tử", nơi những con người đã mất nhà cửa và đất đai bởi bom nguyên tử quay lại sinh sống trong kế hoạch tái thiết. Về sau ngôi làng đã bị phá hủy hoàn toàn, hiện tại nó đã trở thành một vùng đất xanh tốt như trang 70.

Trang 13: Kanayama và Hasegawa đều là những tuyển thủ bóng chày chuyên nghiệp chơi cho đội Hiroshima Carp. Vào tháng 8/1955, tay ném Hasegawa Ryohi đã đạt thành tích 100 trận thắng, và tháng 9/1955, Kanayama Jiro đã cướp được 400 chốt. Minami và Uchikoshi không đặc biệt yêu thích bóng chày, nhưng những ngày đó, cũng như bây giờ, tất cả mọi người ở Hiroshima đều yêu quý Carp. Không thể theo dõi trực tiếp qua ti vi hay đài như bây giờ, mọi người chỉ biết về các trận đấu bằng cách đọc kết quả trên báo vào ngày hôm sau. Đối với những người hâm mộ cuồng nhiệt, có lẽ các tuyển thủ đó cũng chẳng khác gì các anh hùng.

Trang 15: Marilyn Monroe và chồng lúc đó là tuyển thủ bóng chày Joe DiMaggio đã đến Nhật Bản vào năm 1954. DiMaggio đảm nhận vai trò dẫn dắt đội tuyển Carp.

Trang 16: (Khi Minami reo lên “Trò chơi âm nhạc đã bắt đầu.”) Trò chơi âm nhạc, tên chính xác là Trò chơi âm nhạc sắc màu. Là một chương trình phát thanh vào tối thứ Sáu rất được mọi người yêu thích.

Trang 18: Vào ngày 19/8/1955, dò vật nổi tiếng Rikidozan đã có trận đấu tại sân đa năng Hiroshima. Trận này cũng quy tụ một số dò vật nổi tiếng khác như Azuma Fuji, Endo Kokichi, Ortega, Curtis, Orton.

Trang 2, trang 21: Cầu Hòa bình và Tây Hòa bình, do Noguchi Isamu (người Mỹ gốc Nhật) xây dựng vào năm 1951. Hai cây cầu nằm ở phía Nam của công viên Hòa bình. Sau này, người ta coi cầu Hòa bình là “Sự sống, nơi khởi đầu”, còn cây cầu Tây Hòa bình như “Cái chết, nơi diệt vong”. Vì thiết kế quá cầu kì nên ban đầu người dân không thích chúng cho lắm.

Trang 22: Cây cầu ở đây là cầu Mới. Sau vụ ném bom người ta đã xây dựng lại và lấy tên cầu Tây Hòa bình. Trên thực tế nó lớn hơn nhiều.

Trang 27: Khi vẽ trang này, tôi nhận ra Khu tưởng niệm Hòa bình Hiroshima (Vòm bom nguyên tử) đã sập nhiều chỗ và quy mô bị thu hẹp lại. Có nhiều người muốn phá bỏ nó nhằm lãng quên đau thương quá khứ, nhưng vào năm 1966, tòa kiến trúc đã được quyết định giữ lại để các thế hệ sau tưởng nhớ những thiệt hại kinh khủng mà vũ khí hạt nhân gây ra. Vào thời của Minami, nó vẫn chỉ là một đống đổ nát, nhưng tôi đã vẽ nó ở dạng hoàn chỉnh như biểu tượng cho sức mạnh tinh thần kiên cường của những nạn nhân xấu số của trận ném bom.

Trang 30: Bài hát *Đêm trăng sáng* là một bài hát nổi tiếng vào tháng 3/1955, do ca sĩ Sugawara Tsuzuko biểu diễn. Cầu Uchikoshi hát là ở đầu bài, cầu Minami hát là ở đoạn ba.

Trang 34: Về nhiễm độc chất phóng xạ. Có rất nhiều người bị bệnh do nhiễm chất phóng xạ phải nhiều năm sau mới phát tác. Có thể trong truyện miêu tả chưa được kể cho lắm, nhưng Minami phải nhận cái kết như vậy là bởi căn bệnh do nhiễm phóng xạ mười năm trước. Nhân tiện thi từ Mito đi bằng tàu tốc hành sẽ đến Hiroshima vào buổi sáng, nên di và em trai cô không thể tới nơi vào lúc chiều tối. Nhưng có lẽ lúc đó cô không nhìn thấy gì nữa, nên mới nghĩ họ đã đến vào buổi chiều...?

Trang 37: *Mênh mang anh đào (1)* có bối cảnh tại Nakano, Tokyo vào năm 1987. Ở nền tôi có vẽ một nóc chùa nước, mà người dân hay gọi là tháp nước. Nó được xây dựng đầu thời Showa (1926-1989).

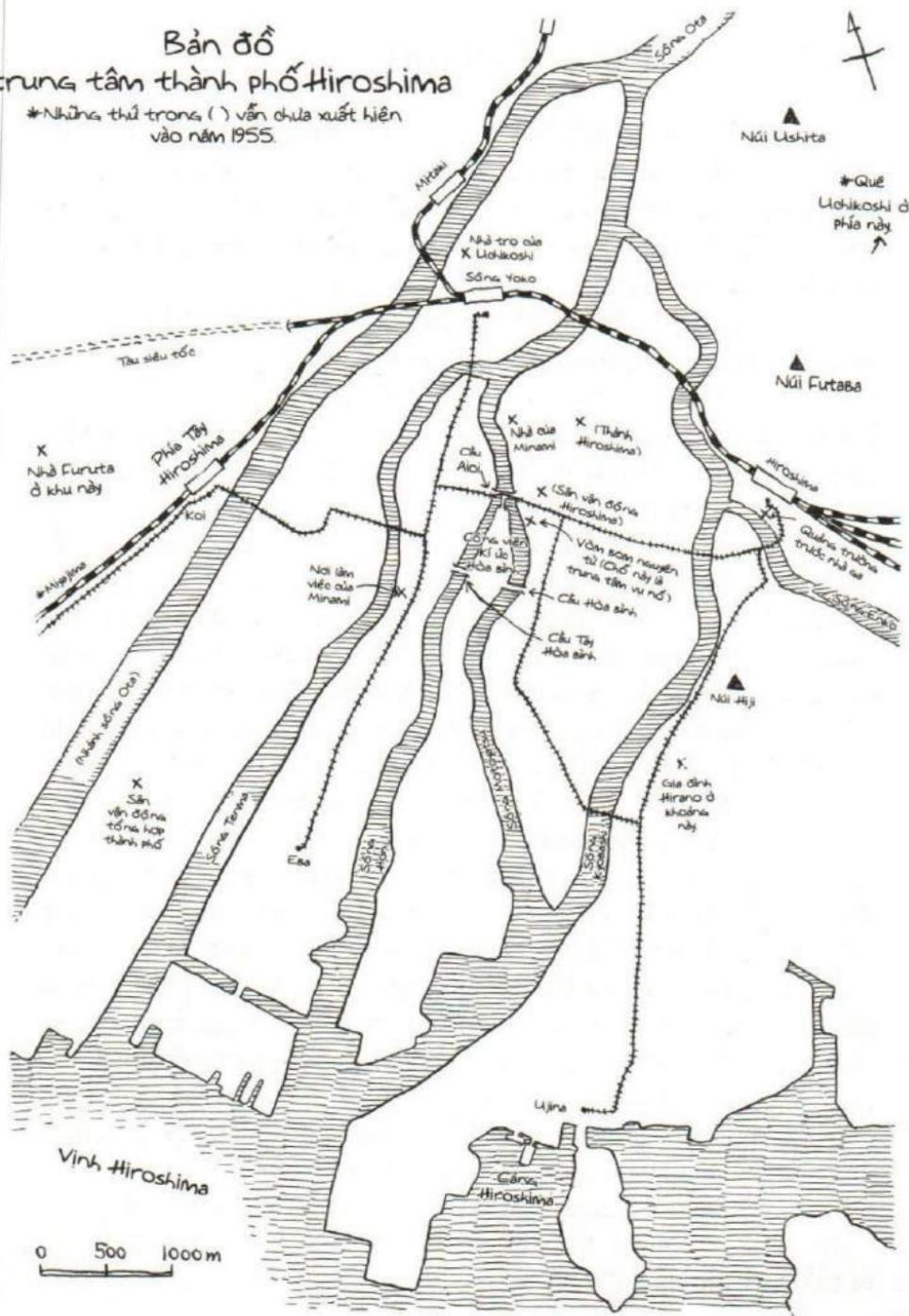
Trang 39: Cây cầu đó được đặt tên là Katayamabashi, bắc ngang qua con đường Nakano rợp bóng hoa anh đào.

Trang 54: Trận đấu bóng chày ở phần đầu *Mênh mang anh đào (2)* diễn ra vào mùa hè năm 2004. Mọi người có vẻ rất quan tâm đến sự kiện này, mà nhân tiện thi đội Carp mấy năm trước đây phong độ giảm sút hẳn.

Trang 66: Nếu để ý những bia mộ ở Hiroshima, bạn sẽ thấy có rất nhiều người ra đi vào ngày mùng 6/8/1945, và thật đáng buồn vì còn nhiều cái tên được viết vào những ngày tháng sau đó...

Bản đồ trung tâm thành phố Hiroshima

*Những thứ trong ( ) vẫn chưa xuất hiện
vào năm 1955.

Lời bạt

“Cô thử sáng tác một truyện về Hiroshima đi?” Người trợ lý đã nói với tôi như vậy. Đó là vào mùa hè năm ngoái, khi tôi vừa đưa cho cậu ấy bản thảo của một series và đang xem xét có nên làm một chuyến về thăm quê hay không. Tuyệt, vậy là có thể dùng vốn từ Hiroshima của mình rồi!

Tôi hào hứng nghĩ vậy nhưng sau một thoáng, khi nhận ra ý của phụ tá là vẽ về Hiroshima ấy, tôi lại thấy chùng lòng.

Đó là bởi thời sinh viên, đã rất nhiều lần tôi gần như chết ngắt khi xem ảnh hồi ức chiến tranh và các tài liệu được trưng bày tại Bảo tàng Tưởng niệm Hòa bình, từ đó tôi đã cố gắng tránh những thứ liên quan đến bom đạn.

Nhưng cuối cùng, tôi vẫn quyết định kể câu chuyện này bởi tôi luôn cảm thấy mình thiếu trách nhiệm và trốn tránh đối mặt với chủ đề Hiroshima, vì luôn nghĩ nó không liên quan gì đến mình, hay đúng hơn là tôi già vờ như vậy. Dù sinh ra và lớn lên ở Hiroshima, nhưng tôi không phải là nạn nhân của trận bom hay con cháu của họ. Tôi không có người thân nào để hỏi về chuyện đó. Và luôn nghĩ rằng vụ ném bom ấy là một thảm kịch trong quá khứ xa xôi, là “chuyện của nhà người ta”. Những câu chuyện được kể lại chỉ khiến tôi sợ hãi và không dám tìm hiểu sâu thêm. Nhưng khi đến sống ở Tokyo, tôi dần dần nhận ra những người không sống ở Hiroshima và Nagasaki thực sự biết rất ít về vụ nổ bom đó. Không giống tôi, người có thể biết nhưng không chịu tìm hiểu, thì họ, dù rất muốn nhưng cũng không có cơ hội. Kể cả khi nền hòa bình được lập lại, Nhật Bản là đất nước duy nhất (một trong số ít các nước mới đúng, bao gồm cả những nơi phải hứng chịu bom hóa học) trên thế giới phải hứng chịu bom. Vậy nên, là một người con của Hiroshima, tôi phải nhận thức được hòa bình quý giá đến nhường nào. Dù không phải trải qua chiến tranh hay bom nguyên tử, cũng không cần ngại ngùng, giấu giếm, tôi muốn linh trách nhiệm truyền tải thông điệp thông qua những con người sống ở thời đại đó. Suy nghĩ ấy giúp tôi có thêm dũng khí để vẽ ra bộ truyện này.

Dù có nhiều điều tôi không quen, nhiều thứ khiến tôi lo sợ, nhưng còn hơn là không làm gì, tôi tự động viên mình như vậy và cuối cùng cũng đã hoàn thành được tác phẩm này.

Cảm ơn bố đã chỉ cho con tập tục những năm 1950, và chị gái đã đến thư viện Hiroshima để tra cứu rất nhiều tư liệu giúp em.

Vô cùng cảm ơn anh Murakami Isao đã gặp mặt và tận tình giải đáp những câu hỏi của tôi.

Cảm ơn anh Sometani của Futabasha đã định hướng giúp tôi hoàn thành một công việc quá sức thế này. Lần tới tôi sẽ bớt phàn nàn rên rỉ hơn.

Gửi quý độc giả đã đọc hết *Phố chiều lặng gió*, sau 35 trang ấy, thứ đọng lại trong lòng các bạn chính là cái kết hoàn hảo nhất. Hi vọng kết thúc đanh thép của câu chuyện này sẽ góp phần làm sâu sắc thêm đời sống tinh thần của các bạn.

Trong *Mênh mang anh đào*, tôi miêu tả câu chuyện mà tôi của hai năm trước biết rõ nhất, chuyện người ta vẫn tránh khi nhắc đến bom nguyên tử, và cũng hi vọng các bạn sẽ có chung cảm xúc. Không còn gì hạnh phúc hơn, nếu tác phẩm này có thể đến tay và mang lại cho các bạn những cảm xúc dịu dàng mà mạnh mẽ như hoa anh đào.

Chân thành gửi lời cảm ơn tới tất cả mọi người.
Một buổi trưa hè đầy gió tháng Tám năm 2004.

Fumiyo Kono

YUNAGI NO MACHI SAKURA NO KUNI

© Fumiyo Kouno 2003

All rights reserved.

Original Japanese edition published in Japan in 2003 by Futabasha Publishers Ltd., Tokyo

Vietnamese translation rights arranged with Futabasha Publishers Ltd.,

through Japan UNI Agency, Inc., Tokyo

Vietnamese Translation Copyright © 2017 by Innovative Publishing and Media (IPM Vietnam)

Bản quyền tiếng Việt “**Phô chiếu lặng gió Mênh mang anh đào**”

thuộc về Công ty Cổ phần xuất bản và truyền thông IPM

Tất cả các quyền được bảo hộ trên toàn cầu, bao gồm quyền sao chép,

tái bản toàn bộ hay từng phần dưới bất cứ hình thức nào.

Nghiêm cấm và truy tố mọi biểu hiện sao chép bất hợp pháp

Mọi thông tin xin liên hệ: 024. 32252470 - www.ipm.vn; <http://www.facebook.com/ipmvn>

**HỘI LUẬT GIA VIỆT NAM
NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC**

Chịu trách nhiệm xuất bản:

BÙI VIỆT BẮC

Chịu trách nhiệm nội dung:

LÝ BÁ TOÀN

Biên tập:

NGUYỄN THỊ PHƯƠNG MAI

Sửa bản in: THANH HẰNG

Chè bản: F.GROUP

In 1.000 cuốn, khổ 14x20,5cm tại Xí nghiệp in nhà máy Z176.

Địa chỉ: Số 64 Võng Thị, Phường Bưởi, Quận Tây Hồ, TP. Hà Nội.

Đăng ký KHXB số: 632-2018/CXBIPH/22-10/HĐ.

Quyết định xuất bản số: 914/QĐ-NXBHD cấp ngày 30/05/2018.

Mã số ISBN: 978-604-89-2928-2. In xong và nộp lưu chiểu năm 2018.

CÔNG TY CỔ PHẦN XUẤT BẢN VÀ TRUYỀN THÔNG IPM

Trụ sở chính: 110 Nguyễn Ngọc Nại - Thanh Xuân - Hà Nội;

Email: info@ipm.vn; <http://www.facebook.com/ipmvn>,

Website: www.ipm.vn - Tel: +842432252470